

533.

Když jdou ženci „s dožatou“.

Dostí rychle

Z Borkovan u Klobouk.

Pa - ni - má - mo zla - tá vo - tví - ré - te vrá - ta ;

ne - se - me vám vě - nec ze sa - mý - ho zla - ta !

Panimámo zlatá,
votvíréte vráta,
neseme vám věnec
ze samýho zlata.

534.

Z Javorníka.

(Nápěv = č. 362.)

Gazda náš, gazda náš,
veselých ženců máš,
a to všecko pre to,
že ích dobre chováš.

Jedú ženci z rolí,
prikryvajte stoły,
stoły javorové,
ližice plechové.

Gazda náš, gazda náš,
dávaj nám oldomáš,
dávaj nám ho z lásky,
zbírali zme klásky.

Ližice plechové,
zamknuté v komore,
kdo ně pre ně půjde,
ten můj milý bude.

Už zme sa dožali
hájku zeleného,
dávaj nám, gazdíčku,
vínka červeného.

Šel ně pre ně synek
jako rozmarýnek,
dál by to milý Bůh,
ja keby on býł můj.

535.

Z Líšně.

Má - me me do - brý - ho, Lí - šen - ský - ho pá - na ;